

Pored navedenih zaštitnih radova potrebno je predvidjeti i sprovesti i određene zaštitne mjere. Zaštitne mjere su, dugoročno gledajući, važnije od zaštitnih radova jer osiguravaju trajnije saniranje erozije.

Zaštitne mjere propisuje i sprovodi, na osnovu Zakona o vodama, skupština opštine.

Ocjenjuje se da bi trebalo propisati slijedeće zaštitne mjere:

1. Na poljoprivrednim površinama koje su zahvaćene jakom erozijom (II kategorija) treba mijenjati način korišćenja zemljišta s tim što bi površine koje se nalaze na većim nagibima trebalo zatraviti tj. pretvoriti u vještačke livade, a površine koje su na blažim nagibima se mogu i dalje koristiti u ratarstvu, ali uz odgovarajuće kulture i uz primjenu adekvatnih agrotehničkih mjera.
2. Na poljoprivrednim površinama koje su zahvaćene srednjom erozijom (III kategorija) provode se slične mjere kao i na površinama II kategorije. S obzirom da se u ovoj kategoriji mogu naći i površine pod pašnjacima i šumskom vegetacijom (koje su obično više ili manje degradirane) preporučuje se kao mjera njihova melioracija.
3. Na površinama koje su zahvaćene slabom i vrlo slabom erozijom (IV i V kategorija) nema potrebe za propisivanjem posebnih mjera. Mjedjutim, kako se najveći dio tih površina nalazi pod šumskom vegetacijom to se prilikom eksploatacije tih šuma pojavljuje specifičan vid erozije. tzv. "eksploataciona erozija". Zbog toga je potrebno insistirati kod organizacija koje se bave eksploatacijom šuma da eksploataciju vrše obazrivo kako ne bi došlo do erozije zemljišta. Posebnu pažnju treba posvetiti očuvanju zemljišta prilikom rada mehanizacije u šumarstvu i prilikom izvlačenja drveta. Na mjestima gdje je došlo do prorjedjivanja sastojina treba vršiti pošumljavanja. Površine na kojima je izvršena sječa treba odmah, po mogućnosti iste godine, pošumiti.